

07 IULIE
RUGACIUNEA
SF. MARI MUCENITE
CHIRIACIA DE LA NICOMIDIA

Молитва

О, света невесто Христова, великомученице Недељо, величанствени храмe Духа Светога, који ум земаљски може да схвати твој чудесни живот и страдање. Молитвом измољена од Господа и Господу посвећена до последњег трена овоземаљског, ти си била Анђео у телу, и на земаљско ниси ни помишљала, свој ум и срце усмеривши ка свом Женику, храбро и неустрашиво подносила обичном човеку неиздржива мучења, помагана благодаћу Божијом, да си до беса доводила мучитеље. И величанствено си свој земаљски подвиг са радошћу довршила отишавши тамо где си од рођења желела, у брачне одаје Христових девственица да кроз сву вечност пијеш воду од које се не жедни, и која неописану сладост духовну доноси. И ми, који се радосно сећамо твоје дивне успомене, осећамо и неку тугу која се разлива нашом душом. Јер овај свет је заиста

свет туге и бола. Знамо да тамо где си ти, света Недељо, све лепотом и благодаћу сија, и да тамо туге нема, и да и ми имамо могућност да ту дођемо, бар у неки мали закутак Царства Небеског, али како, како, кад нас је земља приковала за себе, како, кад смо се предали без борбе, препуштајући се да нас таласи животни носе како хоће и куд хоће.

Али, ако у нама има бар толико снаге и љубави да се сећамо тебе и твога подвига, можда онда све и није изгубљено, можда нисмо умрли занавек, можда некако препливамо море животно, и не потонемо на дно. Зато нам помози, света Недељо, пружи нам руку своју са Небеса, макар те и не молили онако како то заиста треба, него само са вером да нам ти својим молитвама можеш помоћи. Нека нам барем та вера буде залог да ћеш се смиловати на нас, да ћеш топло замолити Господа за оне који то можда и не заслужују. Помоли се, света мученице, да нас Господ погледа и смилује се на нас као на недоношчад, која ништа не знају, коју све треба испочетка учити. Помози нам да устанемо из греха, из каљуге у којој се као свиње ваљамо, и да начинимо бар један мали корак ка светлости, ка добру. Велика нас је срамота и да ти кажемо шта нас све мучи, због чега све лежимо у том блату, али сами из њега изаћи

никада нећемо, без нечије сигурне руке, која ће нас подићи и повести ка спасењу. А прљава нам је и душа и тело, света Недељо, све је у нама окорело од греха, па те молимо, поведи нас својим молитвама ка бањи истинског покајања, изведи из нас потоке суза који ће нас прати и чистити, који ће нам повратити онај одавно изгубљени лик Христов који смо кроз крштење задобили. И ништа друго не тражимо од тебе, славна мученице Недељо, осим тих покајних суза, до краја живота нашег, које ће нас омекшати, очистити, изменити на боље, јер ако истински увидимо колико смо се огрешили о Господа, можда ћемо смоћи снаге, твојим молитвама, и да испросимо опроштај од Њега, и да зацелимо све греховне ране које смо задобили кроз овај живот до сада. Можда ћемо једног дана, вођени твојом руком, моћи смело да се исправимо пред Господом, можда ћемо смети да подигнемо очи и кажемо: Грешили смо, много смо грешили, али смо се и кајали, и добро чинили. Нека Твоја милост, Господе, ако је воља Твоја, одреди и наше место у Твојем Царству, тамо где пребивају покајани грешници, јер једино ту можда можемо да добијемо неки удео." А нама би и то било доста, и то место далеко од твојих двора, света мученице Недељо, само да у паклене муке не одемо. Нама би било доста да издалека гледамо твоју славу, и славу свих оних

који су Богу свим бићем угодили. Ми бисмо били пресрећни само да можемо да слушамо ону сладосну песму којом сва Небеса вечно славе Господа, појући: Свет, Свет, Свет је Господ Саваот, пуни су Небо и Земља славе Твоје, од сада па до века. Амин.